

Chceme tě, Pane, doprovázet na tvé bolestné cestě od domu Pilátova až k hrobu. Otevři naše srdce, abychom v rozjímání pochopili, že tys nesl tíži našich hříchů a skrze svou smrt vykoupil svět. Nauč nás, abychom tě následovali zde na světě a jednou s tebou žili na věky věků. Amen.

1. První zastavení věrně připomíná, / co vše způsobila naše těžká vina. / Člověk Boha soudí, Bůh to tiše snáší, / z hloubi srdce platí cenu spásy naší.
2. Za hřích, jehož já jsem neuměl se zříci, / na smrt Pána vydal vladař nevěřící. / Nestálo ani kruté zbičování, / pod břemenem kříže Kristus Pán se sklání.
3. Neunese tíhu kříže potupného, / protože lpí na něm hříchy světa všeho. / Na kolena klesá za všechny, kdo hřeší, / za ně znovu vstává k pouti stále těžší.
4. Ach, kdo změří bolest matky, která vidí / syna zmučeného tupou zlobou lidí! / Je to i mé záští, rouhání a pýcha, / pro něž matka svatá nad svým synem vzdychá.
5. I když sám se katům Kristus neprotiví, / mají strach, že kříž svůj nedonese živý. / Šimona z Cyreny rázně přinutili / Pánu dopomoci k tajemnému cíli.
6. Jiná duše vroucí, nikým nevolaná, / stírá krev a špínu z tváře Krista Pána. / Kéž jak Veronice v bílou roušku kdysi, / navždy nám Pán vtiskne do srdce své rysy.
7. Opuštěný pastýř nevěrného stáda / v samé městské bráně znovu těžce padá, / za krutost a křivdy, za zradu a zlobu / i za tajné hříchy obílených hrobů.
8. Nářek žen ho zdvíhá z trýznivého pádu, / Pastýř naposledy mluví k svému stádu: / Šetřte svoje slzy pro své vlastní viny, / plačte nad svým městem a nad svými syny.
9. Cestu kamenitou Pán svou krví světlí; / až pod samou horou stihne ho pád třetí. / Jenom láska Boží, jež nám zhynout nedá, / i při tomto pádu Krista opět zvedá.
10. O vše oloupený hříšníky a katy, / ztrácí Pán i chudé, zkrvavené šaty. / Neskryje nás oděv prostý ani drahý: / jak se nahý zrodil, zemře člověk nahý.
11. Na kmen sukovitý, oltář lásky Boží, / klade se Král světů se svým věncem z hloží. / Jeho údy svaté, proniknuté hřeby, / jsou most nad propastí, jenž nás vede k nebi.
12. Ale dřív, než ten most šťastně překročíme, / pro náš věčný život Pán smrt časnou přijme; / když tvé první Ano, Matko, svatá Panno, / dozní v těžký povzdech: Již je dokonáno.
13. Vše je dokonáno, matka nese břímě: / mrtvé tělo syna chová na svém klíně. / Všechny hříchy světa, všechnu jeho spásu / chová na kolenou do skonání časů.
14. Ti, kdo za života při svém Pánu stáli, / mrtvé tělo nesou do kalvarské skály. / Za tu službu lásky, co mu prokázali, / brzy je oslaví Kristus zmrtvýchvstalý.